

Slovenski hmeljar

Glasilo hmeljarskega društva za Slovenijo

Izhaja štirinajstnevno ♦ Naročnina Din 20.—, za nočlane Din 30.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Vodnikova ul. 2, telefon 218

Leto III

Celje, dne 15. januarja 1932

Štev. 2

Savinjčan:

V slogi je moč

Z nobenim drugim pridelkom kmetovalec ne zadene tako težko pravi čas prodaje, kakor vprav hmeljar s svojim hmeljem. Cene hmelju vedno silno kolebajo, in če prodaš prehitro, ali še bolj če preveč odlašáš s prodajo in zamudiš pravi čas, ti gredo večkrat ne samo stotaki, temveč kar težki tisočaki v izgubo. Seveda pa se sam težko odločiš ter premišljaš in odlašáš sem in tja, še preden pa prideš do kakega sklepa, je često cena hmelju že padla. Težko je namreč posameznemu hmeljarju točno zasledovati vse v poštev prihajajoče okolnosti in vsaj približno ugotoviti, kdaj doseže vsakoletna cena hmelju svoj vrhunec, ali se vsaj že suče okrog njega; to pa tem bolj, ker cena navadno raste polagoma, pade pa potem kar hitro. Zato pa je zlasti hmeljarjem treba olajšati vnovčenje pridelka ter jih vsaj deloma rešiti največje skrbi in brige pri prodaji hmelja, kar je mogoče edinole, potem združništvu.

Naši hmeljarji so dolga leta sanjali o hmeljarski zadrugi, katere pa kar ni in ni hotelo biti. Vedno je manjkalo potrebne odločnosti in podjetnosti, ker se je vsem zdela ta zadeva še mnogo bolj kočljiva, kakor je v resnici. Pa tudi so vsi sanjali samo o neki veliki in mogočni organizaciji, ki naj zraste čez noč in čez noč postavi vse dosedanje običaje v hmeljski trgovini na glavo. Začeti graditi počasi, v malem in na solidne temelje pa se ni hotelo nikomur. Šele tik pred zadnjo sezono se je končno posrečilo ustanoviti Hmeljarsko prodajno zadrugo, ki je takoj prvo leto vključ skromnemu začetku in s prav skromnimi sredstvi dosegla čisto lep uspeh.

Po načelu, da iz malega raste veliko, se zadruška ni spustila v nikake velikopotezne trgovske pustolovščine, temveč je priredila v Žalcu vzorčni sejem, kjer je postavila naprodaj hmelj večine svojih članov - združnikov. Zanimanje hmeljske trgovine za vzorčni sejem je bilo nepričakovano veliko in zadrugi se je posrečilo potom vzorčnega sejma spraviti večino pridelka svojih članov v denar tedaj, ko se je cena sukala okoli vrhunca, to je 12—13 Din za kilogram. Pri tem pa je dobro blago potegnilo za seboj slabše, in tako je bil tudi tak hmelj prodan potom zadruge po 10 in 12 Din za kg, katerega posamezni hmeljarji ne bi bili vnovčili niti po 7 ali 8 Din za kg. Tako je zadruga dosegla takoj prvo leto zelo lep uspeh, kar dokazuje tudi okolnost, da so celó hmeljarji-nečlani, ko so začele cene padati in je zadruga vzorčni trg zaključila, ker je že vse blago razprodala, od vseh strani prihajali k zadrugi, naj jim vnovči hmelj.

Hmeljarska prodajna zadruga pa je dosegla še drug uspeh: vplivala je namreč s svojim vzorčnim sejmom tudi v prav izdatni meri na dviganje cen hmelju. Člani kot nečlani zadruge so se namreč ravnali po vzorčnem sejmu in odlašali s prodajo, dokler ni pričela prodajati zadruga. Radi tega je bilo mnogo povpraševanja in malo ponudbe ter se je tako cena vedno bolj dvigala. Naša prodajna zadruga je letos izredno dobro zapopadla ter izkoristila položaj na svetovnem trgu in je izvrstno kalkulirala ter na ta način začela prodajati vprav v času, ko je bila cena na vrhuncu. Kdor se je ravnal po zadrugi, je dobro prodal, toda mnogi so postali zaslepljeni po stalnem dviganju cen ter niso upoštevali več jasnega migljaja zadruge, da smo blizu vrhunca in je treba prodati — ter s svojim hmeljem obsedeli oziroma prodali

tudi prvovrstno blago šele pōlem, ko je cena že zopeč znatno padla, po 5—7 Din za kg.

Maloštevilno je bilo letos člansvo zadruga, ker se nikogar ni sililo v zadrugo, dasi je bil dobrodošel vsak, ki se je sam iz lastnega nagiba prijavil. Samo zavedni zadrūzniki so namreč najboljše jamstvo za obstoj in napredek zadruga! Pač pa so se že takoj v začetku pojavili številni nasprotniki zadruga, ki se bojé, da ne bodo mogli več ribariti v kalnem in ne več živetí na račun neorganiziranosti hmeljtarjev ter jim je zato zadruga že sedaj trn v peti. Toda zadruga nima prav nič namena ovirati, temveč ima celó namen čim bolj podpirati solidno in pošteno hméljsko trgovino! Nesolidno in nepošteno pa bo pobijala na vseh koncih in krajih, saj to je ena njenih glavnih nalog.

Tako je Hmeljarska prodajna zadruga že prvo leto svojega obstoja v polni meri vršila svojo nalogo, v kolikor ji je bilo to z njenimi skromnimi sredstvi sploh mogoče. Zato pa je dolžnost vsakega zavednega hmeljarja, da v svojem lastnem interesu pristopi tudi čim prej k Hmeljarski zadrugi. Čim več zavednih članov bo imela zadruga, tem uspešneje bo lahko vršila svojo veliko nalogo in tem prej bo dovršena mogočna stavba, o kateri hmeljarji že dolgo sanjamo in katera ne bo olajšala samo hméljske, temveč tudi splošno kmetijsko in gospodarsko krizo v našem okolišu. Res je danes presneto trda za denar in moraš vsak dinar dvakrat obrniti, preden ga izdaš, toda dva kovača za pristopnino in kak stolak za vsaj en članski delež enkrat za vselej bo gotovo zmogel še vsak hmeljar, tem bolj, ker je ta izdatek samo v njegovo lastno korist. Vsi hmeljarji torej čim prej v Hmeljarsko zadrugo, da bo ta še bolj uspešno kakor v pretekli lahko v bodoči sezoni vršila svojo važno nalogo! Čim več nas bo in čim bolj tesno bomo združeni, tem večji bo tudi naš uspeh, ker le v slogi je moč in le sloga jači, dočim nesloga tlači! Po primeru rochdalskih (beri: ročdalskih) pionirjev je pričela naša hmeljarska zadruga, ki trdno upa, da bo dosegla tudi enako mogočne uspehe kakor ti prvi širitelji praktičnega zadrūžništva.

Kako naj si hmeljarstvo opomore

Hmeljski prometni družbi v Nürnbergu je že zasiguran kredit 1½ milijona RM (20 milijonov dinarjev) da pokupi še preostali letošnji hmelj v Nemčiji po ceni 8—13 Din za kg. Vendar pa hmeljar za prodano blago ne dobi izplačanega celega zneska, temveč šele v 10—14 dneh, ker je hmeljski prometni družbi dovoljen lombardni kredit, ki se ji stavi na razpolago šele na temelju nakupljenega hmelja. Hmeljarji pa s tako podporo niso nič kaj zadovoljni, češ, da jim je na ta način prav malo pomagano.

Znani nemški kmečki voditelj dr. Heim iz Regensburga pa je ob tej priliki obelodanil v »Münchener neueste Nachrichten« daljši članek, v katerem dokazuje, da bo prej opisana pomoč hmeljarjem povzročila le še večjo krizo v letu 1932, ker bodo nakupljene in v hladnih kletah nakopičene zaloge tlačile ceno hmelju novega pridelka. Po njegovem mnenju je treba računati s stalnim nazadovanjem konzuma piva in je nemškemu hmeljarstvu mogoče res uspešno pomagati le na čisto drug način.

Hmeljski nasadi se morajo skrčiti!

Dr. Heim zahteva, da se hmeljski nasadi, ki znašajo po njegovi ugotovitvi v Nemčiji sedaj še 15.000 ha, skrčijo na najmanj dve petini, torej na 9000 ha.

Skrčiti se morajo vsi nasadi, kjer se pridelava le hmelj manj vredne kakovosti, saditi hmelj nanovo pa naj bo dopustno le s posebnim dovoljenjem!

Seveda pa hmeljarji ne bodo pripravljeni brez nadaljnega skrčiti svoje nasade.

Zato naj se hmeljarjem za skrčenje nasadov dovoli posebna podpora, in sicer 8000 Din po hektaru!

V ta namen bi bila potrebna skupna vsota 48 milijonov dinarjev in dr. Heim je prepričan, da bodo pri taki odškodnini hmeljarji prav radi opuščali hméljske nasade ter bo na ta način hméljska kriza hitro ter res uspešno in temeljito rešena.

K tem izvajanjem dr. Heima pa se je takoj oglasil tudi dr. Hartig iz Žatca, ki zastopa predvsem mnenje, da nakupljenega hmelja ni treba shraniti, temveč na državne stroške uničiti. Češkoslovaška vlada v preteklem letu hmeljarjem ni naklonila nobene podpore, pač pa leži v skladišču hmeljarskega sindikata v Žatcu še vedno 30.000 stofov hmelja letnika 1930. Zato pa je glavna naloga obeh največjih hmelj pridelujočih držav,

Čitajte in širite

»Slovenskega hmeljarja«!

Nemčije in Češkoslovaške, da vse nakopičene zaloge hmelja uničita.

Vse neprodane zaloge hmelja iz leta 1931 in 1930 ter morda še starejše je treba na državne stroške uničiti!

Vprav te nakopičene zaloge namreč stalno tlačijo hmeljske cene. Kar je storila Argentinijska s pšenico in Brazilija s kavo, naj storita torej končno tudi Nemčija in Češkoslovaška s hmeljem. Uničenje starih zalog hmelja na državne stroške bi bilo torej treba vzeti na program bodočih pogajanj med Češkoslovaško in Nemčijo. V teh stremljenjih naj s svojim izdatnim vplivom podpira dr. Heim hmeljarje, in ti mu bodo hvaležni.

Glede skrčenja nasadov se dr. Hartig strinja z zamislijo dr. Heima in poudarja, da propagira skrčenje nasadov že ves čas, odkar je propadlo jugoslovansko hmeljarstvo. Prej pa to ni bilo mogoče, ker bi sicer nadvladala jugoslovanska konkurenca. Državna podpora bi vsekakor skrčenje nasadov zelo pospešila in zato naj bo kot nadaljnja točka programa:

Zakonita določitev površine hmeljskih nasadov!

Nadalje pripominja dr. Hartig, da je za trajno rešenje hmeljske krize tudi neobhodno potrebno, da se sedanji način prodaje hmelja temeljito preuredi.

Celotni pridelek hmelja naj se prodaja skupno po od hmeljarjev v ta namen ustanovljeni organizaciji!

Tudi to naj bi bila nadaljnja točka programa pri predstojećih pogajanjih. Vse tu navedene mere pa je treba ukreniti že takoj spomladi, ker sicer bo zopet prepozno.

Tako se glasé predlogi za pomoč nemškemu in češkemu hmeljarstvu. Predlogi so brez dvoma dobri, toda najbrž bodo, kakor dosedaj navadno, predlogi zopet ostali samo predlogi, pogajanja se zaključila z raznimi lepimi nasveti, v hmeljarstvu pa bo ostalo zopet vse pri starem in bo sedanja mizerija trajala dalje, dokler se ne reši sama po sebi ali pa ji pomaga nepredviden slučaj.

Še o signiranju hmelja

(Hmeljarska konferenca v trgovskem ministrstvu.)

Na pobudo in pod vodstvom Zavoda za pospeševanje zunanje trgovine se je v torek dne 12. t. m. vršila pri ministrstvu trgovine v Beogradu konferenca zastopnikov hmeljarstva, ki je razpravljala vsa vprašanja, tičočja se pospeševanja izvoza našega hmelja. Konference so se udeležili iz Slovenije zastopniki Zbornice TOI iz Ljubljane,

»Hmeljarne« in »Hmeljarske prodajne zadruge« iz Žalca, iz Vojvodine pa zastopniki TOI in »Agrariae« iz Novega Sada ter »Hmeljarske zadruge« iz Bačkoga Petrovca, dalje zastopnika Kmetijskega ministristva in Centrale industrijskih korporacij ter strokovni referentje Zavoda za pospeševanje zunanje trgovine. Prisostvoval je konferenci tudi narodni poslanec našega hmeljarskega okraja, predsedoval je pa šef Zavoda za pospeševanje zunanje trgovine. Na dnevnem redu so bile predvsem sledeče točke:

1. Pravilnik o markiranju hmelja, namenjenega za izvoz, na temelju zakona o kontroli kmetijskih pridelkov za izvoz.

2. Kontingentiranje uvoza hmelja v Francijo, Nemčijo in Belgijo.

3. Potrebne mere za omejitev uvoza inozemskega hmelja.

4. Pospeševanje izvoza hmelja potom direktne prodaje.

K vsem točkam dnevnega reda je pripravil Zavod za pospeševanje zunanje trgovine izčrpne referate, o katerih se je razvila živahna debata.

Najbolj obširno se je razpravljalo o ureditvi signiranja hmelja, ki je že nekaj let eno najbolj perećih vprašanj našega hmeljarstva. Konferenca se je zedinila v tem, da zakon o kontroli kmetijskih pridelkov, namenjenih za izvoz, ni pripravna podlaga za ureditev signiranja hmelja, vendar se bo skušalo urediti to vprašanje na tej podlagi, ker bi donošenje enotnega provenienčnega zakona zahtevalo preveć časa ter bi se zadeva nikakor ne mogla urediti do prihodnje sezone. O podrobnostih signiranja se je razpravljalo zelo obširno. Važno je predvsem to, da enotne oznake »Jugoslovanski hmelj« sploh ne bo, temveć se naj ves hmelj iz Slovenije signira kot »Štajerski hmelj«, ves hmelj iz Vojvodine pa kot »Bački hmelj«. Naši Savinjski dolini pa njena dosedanja znamka »Južnoštajersko-Savinjska dolina« ostane neokrnjena ter je tudi nadalje omejena samo na sodne okraje Celje, Vransko in Gornji grad. Signiranje naj bo zaenkrat neobvezno, pač pa trgovskemu ministristvu omogočeno, da ga v slučaju potrebe vsak čas lahko spremeni v obvezno. Pri signiranju se hmelja ne bo klasificiralo, temveć se bo signiral hmelj brez oznake kakovosti, pač pa se hmelj, ki je tako slab, da bi mogel škodovati ugledu znamke, ne bo signiral pod nobeno znamko, temveć samo kot »Hmelj«. Od znamkovanja izvzet bo hmelj, ki je mešan iz raznih letnikov in okolišev ter žveplan in nežveplan. Tako n. pr. ni dovoljeno

mešati savinjskega hmelja z izvensavinjskim, vojvodinskim itd. Znamkovanje naj vrše posebne bano-vinske znamkovalnice, v katerih naj bodo zastopani producenti in trgovci kakor 3:2. V vseh teh vprašanih so se po vsestranski debati zedinili vsi, odvojeno mišljenje je podal le zastopnik »Hmeljarne«, češ, da naj ostane v Sloveniji vse pri starem kakor dosedaj.

Zavod za pospeševanje zunanje trgovine bo izdelal v najkrajšem času podrobni načrt pravilnika o signiranju ter ga razposlal vsem hmeljarskim korporacijam v pretres.

Glede kontingentiranja uvoza hmelja v razne države se je ugotovilo, da merodajni krogi tej zadevi dosedaj niso posvetili potrebne pažnje in zagigurali potrebnih kontingentov. Apeliralo se je zlasti na Zavod za pospeševanje zunanje trgovine, da v bodoče pravočasno ukrene vse potrebno, da se naši državi osigura možnost izvoza hmelja ter se jo obvaruje pred zapostavljanjem in raznim izigravanjem z zasilnimi, deviznimi in sličnimi ured-bami, kontingentiranjem itd.

Glede naše uvozne carine na hmelj se je ugo-tovilo, da je ta v primeri z ono v drugih državah mnogo prenizka. Ker pa naše pivovarne porabijo letno le kakih 2000 stofov hmelja ter največ 600 do 700 stofov uvažajo, bi povišanje uvozne carine ne pomagalo dosti našemu hmeljarstvu.

Končno se je konferenca glede pospeševanja uvoza soglasila v tem, da naj se izvoznikom omo-gočijo pod ugodnejšimi pogoji izdatnejši krediti pri Narodni in Agrarni banki, da naj se dosežejo nižje železniške tarife in da naj se vrši vsestranska in izdatna propaganda v inozemstvu za uporabo našega hmelja. Zavod za pospeševanje zunanje trgo-vine bo izdal posebno propagandno brošuro v vseh svetovnih jezikih z vsemi za hmeljsko trgo-vino in pivovarne potrebnimi podatki o našem hmelju, signiranju, trgovskih, carinskih ter deviz-nih predpisih itd.

Konferenca se je zaključila v popolni soglas-nosti in zastopniki hmeljarjev so z zadoščenjem ugotovili, da se vendar tudi na najvišjih mestih vodi računa o našem hmelju ter da se prizadeva pomoči našemu ogroženemu hmeljarstvu.

Poravnajte naročnino !

Ivo Pirš:

Nekaj o ameriški prohibiciji

(Nadaljevanje.)

Nemec Robert Hessen, ki gotovo ni prijatelj alkohola, je svojčas izjavil: »Gotovo je, da bi kulturno človeštvo seglo takoj po opiju in morfiju, če bi mu nenadoma odtegnili alkohol.« V teh besedah je brez dvoma mnogo resnice. Treba je biti odkrit in priznati, da res živi v modernem človeku neka nuja, ki zahteva podžiganje duševnega ravnovesja potom posebnih sredstev. Med temi sredstvi pa je gotovo lahko-alkoholizirana pijača še najnedolžnejše.

Ameriška prohibicija je nedvomno dokazala, da segajo siromašnejši sloji ob pomanjkanju naravnih alkoholnih pijač po manjvrednih in zdravju škodljivih nadomestkih, medtem ko si znajo pre-možni sloji kljub zakonu (t. j. največ potom tiho-tapstva) pribaviti prave alkoholne pijače. Res je, da je prohibicija nekatere vrste zločinstva omejila. So to predvsem uboji, požigi, telesne poškodbe, dejanja zoper pravno in podobna dejanja. Res pa je tudi, da ni imela nikakega večjega vpliva na zločinstva, kakor so umori, poneverbe, goljufije,

Inserirajte v „Slov. hmeljarju“!

skratka zla dejanja, pri katerih obstoja navadno že predhodno in celó dolgo pred zločinom zli namen. Pomisliti je treba pa predvsem na ogromni obseg korupcije, ki je z uvedbo prohibicije praznovala svoj triumfalni vhod v Združene države. Ta korupcija se ne ustavlja pred prav nobenim družabnim položajem. Kvečjemu je še hujša v onih krogih, ki so za dobrobit Združenih držav najbolj odgovorni. Dobro ponazoruje to dejstvo izjava nekega multi-milijonarja iz Newporta (t. j. letovišča, kamor na-vaden smrtnik nima dostopa, ker so prav vsako ped zemlje pokupili v svoje zabavne svrhe multi-milijonarji, kakor Vanderbilt, Oould, Astor, Rocke-feller in drugi): »Mi podpiramo podzemlje, podpi-sujemo menice, iz katerih se plačujejo podkupnine; mi spadamo v ono veliko družino hinavcev, katerih cvet uprizarja dnevno bitke s policijo. V srečnem položaju smo, da nam ni treba na bojišče. Naša čednost je previdnost. Sicer pa tudi nihče ne za-hteva, da naj stopimo v prednje vrste.« Ali ni taka izjava v svoji odkritosrčnosti in obenem svoji pri-kritosti najhujša obsodba takozvane boljše in vo-dilne ameriške družbe?

(Dalje prihodnjič.)

Hmeljarji!

Glasom sklepa glavnega občnega zbora znaša članarina pri Hmeljarskem društvu v letu 1932 za hmeljarje Din 10.—, za nehmeljarje pa Din 50.—. Po določilih poslovnika je dolžan vsak član plačati članarino do konca januarja vsakega leta.

Naročnina za strokovno glasilo »Slovenski hmeljar« znaša za člane Hmeljarskega društva Din 20.—, za nečlane pa Din 30.— letno ter se plača najenostavneje obenem s članarino, ali pa tudi naravnost pri upravi lista.

Hmeljarji! V današnjih težkih časih je skupnost in vzajemnost bolj kot kdaj potrebna. Zato pristopajte v obilnem številu k Hmeljarskemu društvu, ker čim več nas bo, tem lažje in tem več bomo dosegli za naše hmeljarstvo! Danes je bolj kot kdaj potrebno, da so vsi hmeljarji organizirani v Hmeljarskem društvu, ker časi so težki in vsak stan mora složno in skupno nastopati za svoje koristi. Čim več podružnic bo imelo društvo in čim več članov bo v posameznih podružnicah, tem uspešneje bo moglo Hmeljarsko društvo nastopati za naše skupne koristi. Zato mora vsak hmeljar biti član Hmeljarskega društva ter vestno prebirati strokovni list »Slovenski hmeljar«!

Razno

V Angliji se zadnje čase mnogo razmišlja o rešitvi hmeljske krize. Kljub visoki uvozni carini se je uvozilo v Anglijo samo zadnje štiri mesece lanskega leta 14.000 stofov hmelja iz inozemstva. Zato nameravajo Angleži tudi za hmelj slično kakor za ostale domače pridelke začeti obširno propagando, da se uporablja v prvi vrsti samo domači pridelek. Poleg tega nameravajo tudi precej skržiti hmeljske nasade, ker tudi tam silno nazaduje konzum piva in je potreba hmelja čim dalje manjša, nasadov pa zadnja tri leta niso še skoro nič skržili.

Na Württembergu je bil po uradnih statističnih podatkih pridelek hmelja v letu 1931 za 28,9% manjši kakor v letu 1930.

V Bolgariji je pridelovanje hmelja že leta 1919 skoro popolnoma prenehalo, ker se ni izplačalo. V bodoče pa nameravajo hmeljarstvo zopet razširiti, ker konzum piva v Bolgariji zadnja leta precej napreduje.

Izvoz hmelja iz naše države je znašal prvih devet mesecev leta 1931 skupno 9070 stofov proti 16.520 stofov v istem času prejšnjega leta; izvoz v letu 1931 je bil torej za 45% manjši. Vrednost izvoza v letu 1930 je znašala 13.870.000 Din, dočim v letu 1931 le 7.490.000 Din in je bila torej za 46% manjša.

Na Češkoslovaškem razmišljajo o tem, kako naj uporabijo zemljišča, kjer so skržili hmeljske nasade. Odločili so se, da bodo sejali v glavnem pšenico, deloma tudi zdravilne rastline in krmo za živino. Vinogradi namreč v teh krajih ne pridejo v poštev, sladkorna pesa pa se ne izplača nič bolj kakor hmelj.

Konzum piva narašča v Litvi. V prvih osmih mesecih letošnjega leta se je navarilo skupno 88.002 hl piva proti 87.226 hl v istem času lanskega in 74.135 hl predlanskega leta. Zlasti veliko piva se je popilo letos v avgustu, in sicer za 2400 hl več kakor lansko leto. To je pripisati predvsem okolnosti, da vladajo v Litvi še vedno zelo ugodne gospodarske razmere in nezaposlenosti sploh skoro ne poznajo.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Zadnjih štirinajst dni je bilo prodanih še nekaj partij pridelka 1931, vendar naprej ni nobenih novih naročil. V splošnem pa so zaloge lanskega pridelka pri producentih že skoro popolnoma izčrpane ter znašajo komaj še nekaj stofov.

Vojvodina: Hmeljska kupčija je skoro popolnoma zaspala in se le še po redko proda kaka partija hmelja lanskega pridelka po 3–4 Din za kg. Neprodanega je še najmanj 1500 stofov hmelja, ki je deloma v rokah producentov, deloma v rokah domačih trgovcev, ki so ga nakupili za svoj račun.

Ceškoslovaška: Na hmeljskem tržišču vlada vedno večje mrtvilo ter je le semtertja še nekaj prometa. V splošnem ponudba vedno bolj prekaša povpraševanje ter so tudi cene še nekoliko nazadovale. Uradno notira Žateški hmelj prvovrstno izbrano blago še vedno 8–9 Din, prvovrstno 7–8 Din, srednje 6 do 7 in slabše 5–6 Din za kg. Na tržišču samem pa se plačuje za Žateški hmelj povprečno po 5–7 Din, dočim pri producentih komaj po 4–6 Din za kg. Zaključna tendenca je zelo mirna in slaba. Neprodane zaloge lanskega hmelja znašajo še nad 7500 stofov. Znamkovnega je bilo dosedaj že nad 7100 stofov pridelka 1931. Za ostali češki hmelj tudi ni zanimanja. Notira sicer hmelj iz Uštčka in Roudnice še vedno nespremenjeno 5–7 Din ter zeleni hmelj iz Dube 4–5 Din za kg, vendar zaključkov ni.

Nemčija: Tržišče je vedno bolj mirno in zanimanje čedalje bolj ponehava. Nekaj prometa je le še v Hallertauskem hmelju, ki se trži največ po 8–10 Din za kg. Uradno pa notira Hallertauski hmelj 7–16 Din, Tettnangski 13–18 Din, Spaltški 8–18 Din, gorski (Hersbruck) 6–12 Din in Badenski 13–14 Din za kg. Zaključna tendenca je zelo slaba.

Poljska: Zanimanja in prometa vedno manj, sicer pa je položaj nespremenjen.

Francija: Položaj nespremenjen.

Belgija: Tržišče je mirno in prometa malo. Notira pa hmelj iz Poperinghe 7–8 Din in hmelj iz Alost 11–12 Din za kg. Zadnji čas je bilo nekaj zaključkov za januar in februar, nekaj pa tudi že za hmelj 1932 (za oktober).

Anglija: Tržišče je še vedno mirno in brez večjega zanimanja. Cene so ostale v glavnem nespremenjene in notira letnik 1931 po 15–35 Din za kg, kakor je pač kakovost. Največ zanimanja je še za Fuggles po 15–25 Din in Golding po 30–35 Din za kg.

Amerika: V hmeljski kupčiji je prišlo skoro do popolnega zastoja in le poredkoma še menja kaka partija lastnika. Pričakuje se, da bo tekom januarja postalo zopet živahneje. Cene sicer notirajo nespremenjeno, vendar se splošno računa, da bodo morale navzdol in bo šele potem kupčija zopet oživila.

Z a r a z v e d r i l o

Dobro sredstvo.

Učiteljica: »Micika, ali te ni sram, da tako neumita prideš v šolo? Takoj se poberi domov.«

Drugi dan so prišle v šolo vse učenke neumite.

Tisto pa že.

Sodnik: »Ko ste našli denarnico, ste morali vendar takoj vedeti, da ni vaša.«

Obtoženec: »Tisto že, toda bankovci v njej so mi bili nekam znani.«

Dobro izračunano.

Mladi nastavljenec je prišel k šefu in prosil, da mu zviša plačo. Ta pa ga je odpravil takole:

»Le to ima 365 dni, delate 8 ur dnevno, to je skupno samo 121 dni. Odračunati pa moram vse nedelje, skupno 52 in tako ostane le še 69 dni. Ob sobotah popoldne se tudi ne dela, torej odpade še 52 popoldnevo ali 26 dni in ostane le še 43 dni. Vsak dan potrebujete pol ure za južino, skupno 13 dni tako, da ostane le še 30 dni. Poleg tega imate vsako leto 14 dni rednega dopusta in 12 prosto ob priliki cerkvenih in državnih praznikov, tako da odpade zopet 26 dni in ostanejo le še 4. Vsako leto se redno pozimi radi prepiranega smučanja prehladite in ste najmanj 4 dni bolni tako, da odpadejo še preostali 4 dnevi dela. Kakor vidite torej, sploh v celem letu niti en dan ne delate in res ne vem, kako morete biti tako preklicano nesramni in prositi še za povišanje plače.«

Wilson v nebesih.

Ko je prišel umrli ameriški predsednik Wilson v nebesa, se je oglasil tudi pri Mojzesu. Pomenila sta se marsikaj ter prišla tudi na svetovno vojno in tu je predbical Mojzes Wilsonu:

»Toda, gospod predsednik, to ste si dali pač zastoj dela z vašimi štirinajsterimi točkami! Le pogledjte, kaj so sedaj ljudje napravili iz njih!«

»O teh zadevah«, pravi Wilson, »pa rajši ne govoriva! Le pogledjte, kaj so ljudje napravili iz vaših desetih zapovedi!«

Otročja.

Po tridnevnem nepreslanem deževju pravi Vladko svoji mamici:

»Kaj ne mamica, gospod Bog je nekam odpoštoval in pozabil zapreti pipo pri vodovodu.«

Kaznovana dobrodelnost.

Mlad mizarski vajenec s težko natovorjenim vozičkom je obstal v klanecu in ni mogel dalje. Vse pehanje je bilo zastoj, bilo je pretežko in vajenec pre slab. Starejši gospod, ki se je slučajno tam sprehajal, je priskočil fantiču na pomoč ter mu pomagal zvleči voz vrh klanca. Ko sta prispela na vrh, si gospod obriše znojno čelo in pravi:

»Pa bi bil lahko povedal mojstru, da je pretežko in da ne boš zmogel sam.«

»Saj sem mu,« pravi fantič, »pa je rekel, naj le peljem, da se bo že našel kak osel, ki mi bo pomagal.«

Dobro mnenje.

Em a: »Veš kaj, Anica, o možeh pa imam jaz kaj slabo mnenje. Mož, ki je za kaj, se ne ženi, če pa se oženi, je za nič.«

V naglosti.

On a: »Tebi manjkajo le še rogovi, pa bil cela kamela.«

On: »Ali, draga, saj kamela vendar nima rog.«

On a: »Tem bolje, potemtako pa ti ne manjka nič več.«

Pri brivcu.

»Ali ste se že kedaj brili pri meni?«

»Že, pred štirinajstimi dnevi.«

»Pa se nič ne spominjam vašega obraza.«

»Seveda, ni čudno, ker se mi je od tedaj že čisto zacelil.«

Novoporočenci.

On: »Vidiš, draga, zakon je kakor avtomobil, katerega mora voziti le izkušen šofer — in šofer bom moral biti pač jaz.«

On a: »Seveda! Ti boš šofer, toda lastnica avtomobila bom jaz in boš vozil tja in tako, kakor bom ukazala.«

V jezi.

On a: »Najrajši bi plesala na tvojem grobu.«

On: »No, v tem slučaju bi si želel grob mornarja — morje.«

Jubilej.

»Danes slavimo jubilej naše služkinje.«

»Ali je že pet in dvajset let pri vas?«

»To ne, pač pa je pet in dvajseta v tem letu.«

Najbolj varna naložba denarja — Najvišja dnevna obrestna mera

Jamstvo Dravske banovine z vsem premoženjem in davčno močjo

Hranilnica Dravske banovine podružnica Celje

(nasproti pošte) Cankarjeva ul.

prej Južnoštajerska hranilnica

Vsakovrstna posojila pod ugodnimi pogoji

Dolžnik jamči samo za izposojeni kapital

Ustanovljena leta 1881

Ustanovljena leta 1881

HMELJARJI SAVINJSKE DOLINE!

Vaš denarni zavod je vedno le

SAVINJSKA POSOJILNICA
V ŽALCU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

ki deluje že od početka hmeljarstva v Savinjski dolini za razvoj in povzdigo vašega gospodarstva. Za varnost vaših vlog jamči poleg lastnega zavodovega premoženja, ki obstoja iz nepremičnin in večmilijonskih rezerv, še 4000 zadružnikov z vsem svojim premoženjem.

Vlagatelji pri Savinjski posojilnici ne plačujejo rentnega davka

Umetna gnojila

Thomasovo žlindro, superfosfat, kalijevo sol, apneni dušik KAS in Nitrofoskal

Kmetijske stroje

pluge, brane, slamoreznice, trijerje in škropilnice

Sredstva za

pokončavanje škodljivcev

ter vse druge kmetijske potrebsčine

oddaja najceneje:

Skladišče

Kmetijske družbe
v Celju (pri kolodvoru)

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. proti požaru, strelji in plinski razstrelbi: poslopja vsake vrste, dograjena kot tudi med gradnjo, vse premičnine, pohištvo, zvonove, poljske pridelke, hmelj, žito, krmo itd.;
2. proti razbitju in razpokam: zvonove, steklo;
3. v življenjskem oddelku: na doživetje in smrt, otroške dote, rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah in pri najugodnejših plačilnih pogojih.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih zadevah se obračajte le na naše krajevne poverjenike po župnijah ter

v Celju

na Podružnico Vzajemne zavarovalnice, palača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica,

v Mariboru

pa na gosp. Žebota Franja, glavnega zastopnika Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica 10.

Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju

registrovana zadruga z omejeno zavezo // Ustanovljena leta 1908
Čekovni račun pri Poštni hranilnici št. 13.375 // Telefon št. 177

Zaloga najboljših spodnještajerskih in vseh jugoslovenskih vin po zmernih cenah

Priznalne diplome državne vinske poskušnje na Dunaju l. 1909 in Kmetijske razstave v Ljubljani l. 1926

HMELJARJI! VAŠ DENARNI ZAVOD JE LJUDSKA POSOJILNICA V CELJU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Za hranilne vloge jamči
poleg rezerv in hiš nad
5000 članov-posestnikov z
vsem svojim premoženjem

Vlagatelji pri Ljudski po-
sojilnici ne plačajo rent-
nega davka — Stanje vlog
nad 100,000.000 dinarjev

Hmelj je kot volk!

To hrano dodamo hmelju
v obliki mešanega gnojila

NITROFOSKAL-RUŠE

ki vsebuje dušik, fosforno kislino, kalij in apno v razmerju 4:8:8:33

Nitrofoskal-Ruše

je z ozirom na svojo hranilno vrednost najprikladnejše gnojilo. Za 1000 sadežev
vzemite 200 kg. Ako gnojite tudi s hlevskim gnojem jeseni, potem spomladi samo 100 kg.

Tvornica za dušik d. d. Ruše pri Mariboru

Sprejema naročila in daje vsa strokovna navodila. Izvršuje tudi analizo zemlje.

Za lepo zelene in težke kobule
jajčaste oblike, z mnogo aro-
matične hmeljne moke, rabi

DUŠIK, FOSFORNO KI-
SLINO, KALIJ IN APNO